

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/855- /2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 430/2012. (XII. 19.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panasznak az intézkedés retorziós jellegére vonatkozóan

helyt adok,

az intézkedés hangneme vonatkozásában pedig

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapest rendőrfőkapitánya
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos édesapja által benyújtott beadványt saját kezűleg azzal a nyilatkozattal egészítette ki, hogy a beadványban foglaltakkal egyetért, és kérte ügye kivizsgálását. A beadvány panaszosra vonatkozó része szerint 2012. július 14-én 18:00 óra körüli időben a Dunán egy kifolyásnál sátorozott, amikor édesapját a rendőrök intézkedés alá vonták. Ennek során a panaszos az édesapja személyazonosításra alkalmas okmányaiért, valamint a horgászengedélyért a túlpartra indult motorcsónakjukkal. Amikor visszaindult volna a partról, a korábban az édesapjával intézkedő rendőrök őt vonták intézkedés alá. Ennek során a panaszos megkérdezte, hogy más „bűneiért én lakolok?”. Erre a rendőrök azt válaszolták, hogy „Hát mondhatjuk úgy is”. Az intézkedés során a rendőrök a csónak tartozékait, különösen a fehérfényű lámpát és a pót izzót ellenőrizték. Mivel a kötelező tartozékok a csónakon nem voltak meg, ezért helyszíni bírság kiszabása mellett döntöttek, és azt 15.000 forint összegben ki is szabták.

A panaszos szerint a rendőri intézkedés lekezelő modorban, megalázó stílusban történt.

Kijelenti továbbá a panaszos, hogy nem a bírság jogalapját sérelmezi, hanem az intézkedés hangnemét, annak retorziós jellegét.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos sérelmezi:

- a rendőri fellépés hangnemét, retorziós jellegét.

II.

A Panasztestület az intézkedés retorziós jellege miatt a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogának súlyos sérelmét állapította meg, míg a panasz más pontjai vonatkozásában alapjog sérelmét nem tartotta megállapíthatónak. Erre tekintettel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A vizsgálat során az alábbi bizonyítékokra tekintettel állapítottam meg a döntésem alapjául szolgáló tényállást:

- a panasz (2 lap);
- a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Vízirendészeti Rendőrkapitányság vezetőjének parancsnoki kivizsgálásról készített feljegyzése (3 lap);
- halvédelmi bírság kiszabására irányuló kezdeményezés (2 lap).

1. A rendőri fellépés hangneme:

A panaszos elmondása szerint a rendőr az alábbi kijelentéseket tette. Kérdésére válaszolva azt mondta, hogy „Ha már megyünk a bíróságra akkor ez is legyen benne!”, illetve „Hát mondhatjuk úgy is!”. A parancsnoki kivizsgálásról készített feljegyzés alapján a rendőrök kijelentették, hogy ilyen jellegű beszélgetés köztük és a panaszos között nem zajlott,

azonban a helyszíni bírság elutasításával kapcsolatos jogkövetkezményekre valóban felhívták a panaszos figyelmét.

A panaszos és a rendőrök nyilatkozatai a két idézett mondat elhangzása tekintetében ellentmondóak. Ugyanakkor a panaszos által idézett mondatok – függetlenül attól, hogy elhangzottak-e vagy sem – objektíve a becsület csorbítására nem alkalmasak, azok megalázó kifejezést nem tartalmaznak. Ezért a panasz e részében alaptalan.

2. A rendőrök intézkedés retorziós jellege:

A panaszos állítása szerint a rendőrök azt mondták a panaszosnak, hogy amennyiben a panaszos édesapjának felesége nem „így viselkedik”, akkor „ezt is elnézték volna”. A panaszossal folytatott ilyen tárgyú beszélgetést a rendőrök tagadták a parancsnoki kivizsgálás során.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A panaszolt intézkedést fogyanatosító rendőrök vízi járőrszolgálatot láttak el. Ennek keretében elmondásuk szerint elsősorban azért intézkedtek a panaszossal szemben, mert a korábbi intézkedés helyszínén sok eldobott sörös dobozt találtak, ezért az ittasság gyanúját kívánták kizárni. Azonban az ittasság ellenőrzéséről és annak eredményéről az intézkedést fogyanatosító rendőri szerv érdemi tájékoztatást adni nem tudott, erre vonatkozóan a rendőri jelentések sem tartalmaznak adatot. Az Rtv. 44. § (1) *b*) pontja szerint a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A panaszos által vezetett vízi jármű kötelező tartozékainak meglétét ellenőrizték a rendőrök, és a feltárt hiányosság miatt szabták ki a helyszíni bírságot. A hiányosság a jármű használata során a fehér fényű lámpa, és tartalék izzó és áramforrás hiánya volt.

A víziközlekedés rendjéről szóló 57/2011. (XI. 22.) NFM rendelet II-2. melléklet 1. *f*) pontja szerint egy elektromos üzemű, fehér fényű, szükség szerinti irányba fordítható fényforrás, amivel a csónakos a közeledő vízijárműnek jelezni tud; a biztonságos üzemelés feltétele tartalék izzó megléte vagy olyan fényforrás, amelyben több, egymástól függetlenül működőképes izzó vagy világító dióda (LED) van, továbbá tartalék áramforrás megléte a napnyugtától napkeltéig terjedő időszakban. Az intézkedés időpontja 2012. július 14-én 18:25 óra volt. Aznap a napnyugta nyilvánvalóan órákkal később következett be. Ezért megállapítom, hogy a helyszíni bírság kiszabásának időpontjában a fent említett felszerelés nélkül való közlekedés a panaszos részéről önmagában nem volt jogsértő cselekmény. E megállapítás a helyszíni bírság jogerejét nem érinti, mivel a jelen eljárás a szabálysértési jogi aktus felülvizsgálatára nem terjedhet ki.

Megállapítom, hogy a rendőrök az intézkedésük eredeti céljára (az ittasság megállapítására) tényleges intézkedést nem fogyanatosítottak, ugyanakkor a vízijármű kötelező felszerelésének hiánya miatt nem a jogszabályi előírások figyelembevételével szabták ki helyszíni bírságot. Az intézkedésre az Rtv. 44. § (1) bekezdés *b*) pontja a rendőrt felhatalmazta, ugyanakkor az intézkedés fent részletezett folyamata – az ittasság ellenőrzésének mellőzése, valamint a hatályos jogszabályi előírások ellenére kiszabott

helyszíni bírság – a panaszos azon állítását erősíti meg, hogy annak mögöttes célja a retorzió volt. Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. E törvényi előírásnak az intézkedés nem felelt meg, ezért a panasz e vonatkozásban megalapozott.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek a megállapításival egyetérték.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikke, IV. cikke, XXIV. cikke;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) és (2) bekezdései, 44. § (1) bekezdés *b*) pontja, 92. § (1) bekezdése, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a víziközelkedés rendjéről szóló 57/2011. (XI. 22.) NFM rendelet II-2. melléklet 1. *f*) pontja.

Budapest, 2013. február „ „

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**